

[Wilhelm]

ikke over for den minister, der har udpeget dem, at man ikke fik indberetning fra den offentlige repræsentant, som sad i Universalbanken, om de dispositioner, som førte til, at bagmandspolitiet lukkede Universalbanken og rejste sigtelse mod hele bestyrelsen inklusive den offentlige repræsentant, at hverken handelsministeriet eller banktilsynet fik nogen indberetning fra den pågældende, at man ikke vil afskære sig fra at genbeskikke en sådan sigtet, at man ikke har kendskab til, får kendskab til eller har mulighed for at undgå at genbeskikke folk, der på disse poster har måttet vedgå en skattebøde som bestyrelsesmedlemmer på pengeinstituttets vegne, og – det havde jeg ikke med før, men så skal jeg da nævne det; også et postulat, der stammer fra ministeriets svar – at disse offentlige repræsentanter ikke falder ind under straffelovens bestemmelser om offentligt ansattes modtagelse af kommission, eller hvad det nu hedder, altså korruptionsbestemmelserne. Nej, for de er nemlig ikke offentlighedens, de er pengeinstituttets folk helt og holdent, også rent lovgivningsmæssigt, også rent straffelovgivningsmæssigt. Alt det fremgår af de svar til erhvervsudvalget, vi har fremkaldt fra VS' side.

Jeg vil gerne stille et helt konkret spørgsmål til ministeren til sidst, så han ikke bare kan tage hele bunken og sige: det er postulater, som jeg ikke vil kommentere. Jeg har spurgt ministeren, hvordan han ville sikre sig, at han ikke genbeskikker personer, som i egenskab af bestyrelsesmedlemmer har måttet skrive under på, at banken vedtager en skattebøde, og så svarer ministeren – jeg skal ikke bruge tid på at læse det hele op, men det centrale:

»I tilfælde, hvor jeg får kendskab til, at en bank- eller sparekassebestyrelse og dermed den offentlige repræsentant på pengeinstituttets vegne har vedtaget

en skattebøde,...« så vil han undersøge det forhold. Ja men sagen er jo, at det får handelsministeren ingen kendskab til, for det har han ingen legal adgang til. Disse skattebøder afgøres i dybeste fortrolighed. Det er jo ikke invalidepensionisters små forseelser med at få 400 kr. for meget fra en offentlig kasse, det skal nok blive skreget ud, men disse eksempler foregår jo i fuldstændig fortrolighed. Jeg har stillet det samme spørgsmål til ministerens forgænger og til skatteministerens

forgænger og fik bekræftet, at ingen af de to ministre er berettiget til at få den oplysning, og langt mindre er selvfølgelig disse lokale institutioner, amtsråd og kommunalbestyrelser, som har en indstillingsmulighed til ministeren. Helt bortset fra, hvordan ordningen i øvrigt fungerer: ikke engang hvad angår sådan nogle basale sikkerhedskrav er der nogen som helst garanti for, man ikke bare genbeskikker og genbeskikker, for man har ikke legalt kendskab til, hvad disse folk har medvirket til af skatteunddragelser og skatteulovligheder, som faktisk fører til fortrolige skattebøder.

Alfred Hansen (DR):

Jeg takker ministeren for svaret, for selv om der ikke var nogen bekræftelse med hensyn til nytteværdien af denne repræsentation, så var det alligevel et svar. Nytteværdien har altså ikke været af en sådan størrelsesorden, at det har overbevist ministeren om, at der er en nytteværdi. Det har altså været så småt med gode erfaringer, at ministeren simpelt hen ikke har kunnet få øje på dem.

Alligevel kører man videre i samme spor, i fuld tillid til at disse lokale repræsentanter, som altså højtideligt udnævnes af handelsministeren, nok skal varetage, om ikke samfundets, så i hvert fald partiets interesser.

Jeg synes i og for sig, der kun er at sige til den debat, der har været, at der ingen som helst argumentation har været fra modstanderne af dette forslag for at gå imod forslaget.

Hr. Kjelgaard angreb såvel fremskridtspartiet som retsforbundet for, at vi kommer med forslaget, og påstod uden af føre argumenter for rigtigheden af denne påstand, at det var baseret på følelser. Jeg anfægter aldrig hæderligheden og det reelle bag de forslag, de konservative fremsætter. Jeg skal selvfølgelig ikke forlange, at de konservative skal have samme respekt for de forslag, som retsforbundet er med til at fremsætte her i tinget, men det, der er tale om, hr. Kjelgaard, er jo, at der netop ikke er ført bevis for nytteværdien af ordningen. Det er i og for sig udtryk for en tillid til bankerne, når vi siger: vi tør godt overlade det til jer og så det banktilsyn, som til enhver tid skal føre tilsyn med bankerne. Det er da netop et tillidsvotum til bankerne og til dette tilsyn. Hr. Kjelgaard